ناول

د هیلو اتل

ستونزي مو پر شګو او بریالیتوبونه مو په مرمر ډبره ولیکئ!

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلو اتل

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانگړني

د کتاب نوم: د هيلو اتل

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

کمپوز چاري: فرهاد احمد صديقي

ډيزاين چاري: فرهاد احمد صديقي

چاپ کال: 1403ل – 2024م

د ټيليفون شمېره: 0700307564

ايمېل: farhadsadiqi1874@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالي

زما اتل زما پلار جان ته!

چي د ژوند په هره لوړه ژوره کي يې زما

لاس نيوی کړيدي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

نحمده و نصلي علي رسوله الکريم اما بعد فاعوذ باالله من الشيطن الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم په لومړي سر کي د الله(ج) شکر ادا کوم چي ماته يې خپل د لومړني کتاب د پوره کولو قوت راکي.

په دوهم قدم کي بايد ووايم! دا چي په اوس وخت کي د ميني او عاشقي کتابونه په خپريدو دي. چي زموږ ټولنه د خرابي و کندي ته کشوي.

ما وغوښتل چي داسي يو کتاب وليکم چي د ټولني ځوانانو ته يو ډول قوي روحيه ورکړي. چي څنګه کولاي سي د مشکلاتو په وړاندي مبارزه وکړي. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسي مرکزي کرکټر اتل صدیقي په خپل ژوند کي له ډیرو مشکلاتو سره مخ کیږي. چي په وړاندي یي مبارزه کوي تر ټولو غټ چیلیج د ده په وړاندي غربت دي.

دوهم قدم کي زموږ د وطن ځیني نالایقه قصابان ډاکټران دي چي مقصد یي خالص د پیسو شکول دي. زموږ وطن ډیر د زړه سوي دي. زما هغه ډاکټران چي مقصد یي د پیسو شکول دي دا توصیه ده چي دوي دي یوځل خپل ګریوانو ته سرونه ورکښته کړي داسي فکر دي ووهي چي د ده لور، مور او یا خور مریضه وي دی یي ډاکټر ته بوزي هلته ده ته پرله پسې نسخې ورکوي. او دده سره په جیب کي پیسي نه وي نود ده به څه حالت وي او اخیر هم په دي دوا سره یي ښه وه نه سي نو زما وه دا ډاکټرانو ته دا توصیه ده چي دوي دي د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالت پر خپل ځان قیاس کړي او هیڅ کله د دي د ډاکټري پر ځاي قصابي نه راباسي.

په اخیر کي باید و وایم نوموړي کتاب چي ستاسو په لاس کي دي ما د ډیرو مشکیلاتو سره لیکلي دي هر څه شوق غواړي او همدا شوق و چي زه یې ددې کتاب لیکلو ته و هڅولم. په پای کي له خپل پلار جان څخه مننه کوم چي زما سره یې د ژوند په هره لوړه او ژوره کي کومک کړي دی زما اتل زما پلار جان! مننه او بیا هم مننه!

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊❊❊

د خلګو شورماشور و هر یوه به کوښښ کوي چي تر بل مخته سي تر څو سټیج ښه سم ووینې. پدې وخت کي نطاق د سټیج سره را ښکاره سو. په میک کي یی په لوړ ږغ وویل ښاغلو میلمنو له انتظار څخه مو ډیره مننه پروګرام پنځه دقیقې وروسته شروع کوو.

تقریباً پنځه دقیقې وروسته نطاق پر سټیج راښکاره سو او په لوړ ږغ یې په میک کي وویل زموږ د نن ورځي پروګرام د قران کریم په څو مبارکو ایاتونو سره شروع کوو نو د قرانکریم د تلاوت لپاره و قاري یوسف ته بلنه ورکوو تر څو د سټیج مخ ته راسي او زموږ پروګرام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرانکريم په ځو مبارکو اياتونو سره ښکلا ور وبخښي. وروسته نطاق سټيج ته په نږدې پرته چوکۍ کې کښېنستي او يو ځوان سټيج ته ور پورته سو او په ډېر زړه وړونکي ږغ يې د قران کريم د اقرأ سورت ځو مبارک اياتونه تلاوت کړل. وروسته له سټيج څخه راتأ سو.

ـ نطاق د سټيج مخته يو ځل بيا راغلي او د ځينو تشريفاتي خبرو وروسته يې وويل!

ـ درنو مېلمنو زموږ پروګرام نن د يو داسي شخص په باره کي نيول سويدي چي دې وطن ته يې ډېر زيات خدمتونه کړيدي چي يو له هغو خدمتو څخه د اُميد هسپتال جوړول دي چي مفت دي او بل لوي خدمت يې د اتل خيريه بنسټ جوړول دي. دا چي دا نوموتي ډاکټر له کومو مشکلاتو سره مخ سويدي دا به د ډاکټر صاحب اتل صديقي له خپلي خولي څخه واوري. او اوس بلنه ورکوو ډاکټر صاحب اتل صديقي ته تر ځو د سټېج مخ ته راسي او موږ او تاسي ته د خپل ژوند غمجن داستان وړاندي کړي.

ډاکټر صاحب اتل صديقي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالار د تماشاتیانو چکچکو ونیوي پر ستیج باندي سپین رنګه دریشي والا سړی را ښکاره سو وروسته یې د مننې په ویلو سره وویل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهیږې چي غم او سختۍ دربانديتیري سي. زموږ کورني د پنځو کسانو څخه جوړه وه پلار جان مي ایمل مور جانه حسنات خور مي خاطره او ورور مي الهام . زموږ کورني د غریبي طبقې څخه وه پلار جان مي سپین ږري و او چوکیداري یې کول موږ خپل د کور ټول عاید د یو دوکان څخه پوره کوي چي موږ ته زموږ د نیکه څخه راپاته و هغه دوکان مو په ۳۵۰۰ افغاني په کریه ورکړي و او خپل دکور عاید مو په پوره کوي پلار جان مي د تعلیم ډېر زیات شوقي و همېشه به یې ویل چي که ماښام ته ډوډۍ و نه لرم خو تاسي به تعلیم نه پرېږدي پلار جان ته مي دي اللّه ډېر عمر ورکړي همېشه به یې دا خبره د نصیحت پر ډول راته کوله اتله زویه په ژوند کي د مشکلاتو له فشار څخه ونه ببربړې پیاد ولره چي فشار سکاره په الماس بدلوي!

دا چي زه نن زه دلته ستاسو ومخته ولاړ یم دا ټوله زما د پلار جان برکت دي. پلار جان مي زه په ویسا اکاډمي کي شامل کړي وم چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو شخصي ليسه ده کله چي يی زه په مکتب کي شامل کړم نو راته وې ويل زويه که پر ځان د زړورتيا خطر ونه منې خپل هدف ته نسې رسېدلای. کوښښ وکړه هدف وټاکه او د هدف د لاسته راوړلو لپاره وجنګېږه. پلار جان مي پر موږ باندي د عصري زده کړو تر څنګ ديني زده کړي هم کولې. پلار جان مي زموږ سره واقعاً زياته خواري کښل. په اووم صنف کي مي له مکتب سره يو ځای سنټران هم شروع کړل د شپې تر اتو بجو به مي درسونه ويل کله چي مو د مکتب اووم صنف په خلاصيدو سو نو د افغان ترک مکتب د ماګس امتحان اعلان سو نو د پلار جان سره ورغلم تر څو داخله را وکړي. په مکتب کي يی د امتحان وخت او ورځ را وښووله . د ټاکل سوې ورځې څخه يوه ورځ مخکي مي د شپې تر نهو بجو پوري درس ووايه وروسته مي له خدايه په امتحان کي کومک وغوښت نور بيده سوم .

سهار پر پنځه بجې راکښېناستم لمونځ او يوه سېپاره وظيفه مي وکړل وروسته مي د مکتب د امتحان لپاره ځان اماده کړ پر شپږ نيمي بجې مي ناشته وکړل او نور د مکتب پر خوا روان سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب ته چي ورسېدم نو د امتحان صحنې ته ننوتم تلاشي يې وکړل جوس، کېک، پنسيل، پنسيل پاک او کلمکت يې راکړل او د امتحان صحنې ته ننوتو هلته په هر صنف کي استاد ولاړ و. ټولو ته يې پارچې ورکولې . پارچه مي تري واخيستل چوکي يې راته په نښه کړل.
امتحان مي ورکړ يوه هفته تېره سوه د جمعې ورځ وه مور مي د سهار ناشته تياره کړه دسترخوان هوار سو ډوډي مو پر کښېښووله. د ډوډي په خوړو مو شروع وکړل پدې وخت کي مي د پلار ټيليفون ته زنګ راغلي پلار مي اوکې کړ له هغې خوا تر سلام او ستړې مسي وروسته يې ورته وويل چي له افغان ترک مکتبه يې زنګ وهلي دي که تکليف نه وي يو ځلي دي مکتب ته راسي پلار مي ورته وويل چي سمه ده نور يې ټليفون قطعه کړ راته وې ويل! هله اتله زويه ژر سه چي مکتب ته يې غوښتي يو مور مي ژر ولاړه سوه نوي کالي چي پلار مي په اختر کي ځانته او ماته اخيستي وه راته راواخيستل. ژر ژر مو کالي اليش کړل سړک ته راووتلو هلته مو تر مکتبه يو ټکسي کرايه کړل مکتب ته چي ورسيدو نو هلته يې د انتظار په اطاق کي کښېنولو چای خانه والا دوه ګيلاسه چای راوړلي تقريباً پنځه دقيقې وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب د مدیر سکرتر په دروازه کې را ښکاره سو له موږ دواړو سره یې سترې مسې وکړل وروسته یې وویل ستاسو زوي زموږ مکتب ته په اوله درجه کامیاب سویدي او موږ هم ده ته د مکتب لخوا سل فیصده بورس ورکوو! بېخي ډېر خوشحاله سولم د پلار جان د خوشحالي خو مي حد نه کېده وروسته د مکتب سکرتر د قرارداد پاڼي د لاسلیک لپاره پلار جان ته ورکړلې پلار جان مي د قرارداد ورقي امضا کړلې وروسته کور ته راغلو پر ټوله کورني مو دغه زیري وکړ ماښام ته مي د امه خاوند هم زنګ راووهلي او ویې ویل مبارک مو سه د اتل جان د اول نمره ګي عکس پر فېسبوک خپور سویدي. پلار جان مي ډېر خوشحال سو. ماښام بیده سولم.

سهار وختي مي مور راویښ کړلم وې ویل پورته سه لمونځ وکړه را ولاړ سولم اودس او لمونځ مي وکړل یوه سپپاره تلاوت مي وکړ وروسته مي د مکتب دریشي پر تن کړل. او مکتب اوله ورځ مي پیل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

(۴ کاله وروسته)

د سه شنبه ورځ وه مابنام مي تر درو بجو پوري مطالعه کړې وه نو پدې خاطر سهار ناوخته راکښېنستم ژرژر مي دریشي واغوستله دباندي راووتم مور مي راته وویل اتله زویه راسه ناشته وکړه بیا ولاړ سه! ومي ویل!

ـ مورجاني راباندي ناوخته دي وې ویل یوه دقیقه صبر وکړه ومي ویل سمه ده مور مي خوني ته ننوتل. زه منتظر سوم مور مي د خوني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووته يو تور پلاستيک يې په لاس کي و راته وې ويل پدې کي مي يو څه چپس او ډوډي درته ايښي دي مکتب ته چي ورسېدلې نو چي وخت چي دي پيداکړ ويې خوره مور جانه مي په غېږ کي ونيول مننه مي تري وکړه! وروسته په تېزي سره راووتم يوې ټکسي ته مي لاس ورکړ ټکسي راته ودرېدل وروختلم د مکتب ادرس مي ورکړ تقريباً په پنځلس دقيقو کي ورسېدلم موټروان ته مي کرايه ورکړل مکتب ته ننوتم مکتب د ګلانو سهارني وږم پر سر اخيستی و د خپل صنف په لوري ولاړم استاد صنف ته راغلي و اجازه مي واخيستله او پر چوکي کښېنستم استاد خپل درس ته ادامه ورکړل. يو لس دقيقې وروسته دروازه وټکېدله استاد ږغ کړل راځئ! دروازه خلاصه سول استاد د ولاړ سئ! ږغ وکړ ټوله شاګردان ولاړ سول سرمعلم صنف ته راننوتي موږ کښېنستلو! سرمعلم زموږ د تشويق دپاره يې يو څه خبري وکړلی وروسته يې د امتحاناتو يادونه وکړله ويې ويل درې ورځي وروسته مو امتحانونه دي بيا يې زياته کړل د امتحاناتو تقسيم اوقات د باندي زړيږي نور د صنف څخه ووتي استاد خپل درس ته ادامه ورکړل خپل پاته درس يې خلاص کړ د تفريح زنګ ووهل سو دباندي ووتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابچه مي هم د ځان سره واخيستل چي تقسيم اوقات د ځان سره وليکم د نوټيس بورډ سره د شاگردانو ډېر رش و. بيرته صنف ته راغلم تر څو په رخصتي يې له تختې څخه وليکم او يا يې هم په صنف کي د يوه شاگرد څخه وليکم . د تفريح د خلاصېدو زنگ ووهل سو د فزيک استاد صنف ته راننوتي استاد چي درس خلاص کړ د تفريح زنگ ووهل سو. استاد د صنف څخه ووتي خالد ولاړ سو تر څو د صنفه ووځي! ومي ويل خالده! خالده! تا تقسيم اوقات وليکی ويې ويل هو ومي ليکي ورته ومي ويل را يې که! خالد تر ميز لاندي کتابچه راواخيتل را يی کړه په تقسيم اوقات کي لومړی امتحان د رياضي و بيا د فزيک بيا د کيميا او همداسي نور .... کور ته ولاړم لمړی ورغلم د پلار جان لاسونه مي ور مچ کړل وروسته د مورجاني خواته ورغلم د هغې لاسونه مي هم ور مچ کړل وروسته د خپل خوني پر خوا ولاړم هلته مي دريشي اليشه کړل وروسته د پلارجان خوني ته ورغلم هلته مي د کټ لاندي ترموز راواخيست. تقريبا نيم ساعت وروسره کښېنستم وروسته خپلي خوني ته ولاړم د امتحانونو لپاره پلان جوړ کړ. پلان په داسي و چي هره شپه بايد تر يوولسو بجو درس ووايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته بايد هر سهار پر پنځو بجو راکښېنم او تر اوو بجو پوري به درس ووايم. امتحانات راورسېدل اول درې امتحانه مي په ښه ډول ورکړل د يک شنبه ورځ وه امتحان چي مي ورکړ نو کور ته ولاړم هلته مي د پلار جان لاسونه ور مچ کړل وروسته د مور جاني و خواته ورغلم کله مي چي د مور جاني لاسونه ور مچول نو پر بدن باندي مي يې ډېره شديده تبه احساس کړل د مور جاني پر تندي مي لاس ور کښود ډېر شديد گرم و او مړه مړه خوله هم پر پرته وه ورته ومي ويل مور جاني ايا صحت مو ښه دي وې ويل هو اتله زويه ښه يمه ته راغلې امتحان دي سم ورکړ ومي ويل هو مور جاني سم مي ورکړ وې ويل ښه اوس ورسه دريشي دي اليشه کړه ومي ويل سمه ده مور جاني! د خوني پردې مي کش کړلې او پر خپل ځای پرېوتلم. د خوني دروازه خلاصه سول مور مي خوني ته راننوتل وې ويل اتله زويه چای درته راوړم که بيدېږې ومي ويل يا مورجاني زه به يو ساعت بيده سم! وې ويل سمه ده! وروسته مي مور له خوني څخه ووتل او زه بيده سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د لمر د وړانګو ړنا مي پر سترګو ولوېدل سترګي مي خلاصي کړلې مور جاني مي د خوني پردې کش کړلې وې ويل اتله زويه ولاړ سه د مازديګر لمونځ وکړه چي قضا کيږي ومي ويل سمه ده ولاړ سوم دباندي سراى ته راووتلم اودس مي وکي بيرته خوني ته راغلم لمونځ مي وکړ. د جغرافيه د نوټ کتابچه مي له ځان سره راواخيستل د پلار جان خوني ته ورغلم هلته مي کتاب وکتي.

د ماښام اذانونه شروع سول مسجد ته مي د تګ تابيا ونيول. د جماعت څخه چي راغلم د چايو ګيلاس مي د ځان لپاره ډک کړ د مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

بږغ مي سو ویل یې اتله زویه! یو ځل اشپز خاني ته راسه ومي ویل درغلم ویې ویل زویه ماښام ته یو څه ترکاري، یو پاو مستې او پینځه ډوډۍ درسره راوړه او د سر درد یو پاکټ ګولي هم درسره راوړه ومي ویل سمه ده ولاړم تر څو د دوکان څخه دا شیان را واخلم.

دوکان څخه مي ټوله شیان را واخیستل او د درملتون پر خوا روان سولم په لاره کي مي ټلیفون په جیب کي و شرنګیده ټلیفون مي د جیب څخه راوکښي پلار مي وو اوکې مي کړ پلار مي وویل اتله زویه نن د یو ملګري په کور کي میلمه یم او ناوخته درځم ما ویل سمه ده درملتون څخه مي دوا او نانوایي څخه مي ډوډۍ را واخیستل او کورته ولاړم ډوډۍ مي مور ته ورسول او خپلي خوني ته ولاړم تر څو د سبا لپاره د مکتب تقسیم اوقات جلا کړم د خوني دروازه خلاصه سول او کوچنۍ خور خاطره مي په دراوزه کي را ښکاره سول ویې ویل اتله وروره په دا یو څو سوالونو کي مشکل لرم ومي ویل راسه خوري چي در ویې ښیم د خور د سوالو مشکل مي ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

حل کړ نور دا ولاړل او ما خپل کتابونه سره ټول کړل او د ریاضي د کتاب د سوالونو په حلولو اخته سولم د ماخستن تر لمانځه پوري مي کتاب وکتی او د لمانځه تر ادا کولو وروسته کورته ولاړم مور مي ډوډۍ سمه کړل زموږ عادت داسي وو چي ډوډۍ به مو تر لمانځه وروسته خوړل نور مي نو ځان خوب ته اماده کړی سهار پر پینځه بجې د لمانځه د ادا کولو لپاره را ولاړ سوم اودس مي وکړ نیمه سیپاره تلاوت مي وکړ او د تلاوت څخه وروسته مي خور ته د سترخوان د راوړلو وویل هغې سترخوان راوړ او د سهار له ناشتې وروسته مي لباس تبدیل کړ او سړک ته را ووتلم تر څو یو ټیکسي ـ ونیسم پینځه دقیقي بعده یو ټیکسي ـ راغلل او مکتب ته ولاړم مکتب ته چي ورسیدم ټوله شاګردان دباندي ولاړ دي او چپتړان یې په لاس کي دي زه هم ولاړم د کانتین څخه مي یو بوتل اوبه را واخیستلې نور مي چپتړ را واخیستي تکرار مي پر وکړی.

په دا وخت کي په لاوډ سپیکر کي ږغ وسو چي لس دقیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بعـده امتحـان شروع کیـږي مـا هـم د امتحـان لپـاره امـادګي ونیـول او د امتحـان وسـایل مـي سره امـاده کـړل د ریـاضي امتحـان مـي په ډیـر ښـه شـکل سره ورکـړ او همـدا ډول د بیولـوژي امتحـان مـي هم ورکړ پـه سـبا د کیمیـا امتحـان وو کـور تـه ولاړم د مـور مـي تبـه وه د سر د درد ګولۍ مي ورکړل نسول سمه.

ماښام مـي یـو ټیکسي۔ را وګرځـول او مـور مـي مهمنـد هسـپتال تـه ورسـول هلتـه یـې سـیروم ور چالانـده کـړی خـاطره مـي ورتـه راوغوښـتل زه هـم ولاړم او د کیمیـا کتـاب مـي را واخیسـتی تـر څـو یـو شـی ورځخـه زده کـړم پـه مـور مـي ډیـر فکـر خـراب و تقریبـا د شـپې یـولس بجـې وې چـې ډاکټرانـو رخصـت راکـړی کورته راغلـو د شـپې تـر یـوې بجـې پـوري مـي کتـاب کتـی او نـور بیده سولم.

سـهار تقریبـاً پینځـه نیمـي بجـې وې چـي راویښ سـولم اودس او لمونځ مـي وکـړی او خـدای (ج) څخـه مـي خـپلي مـور تـه د شـفاء غوښـتنه وکـړل او ورغلـم د مـور پوښـتنه مـي وکـړل پـر تنـدي مـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـې لاس ور کښيښـود تنـدی يـې لـږ تـود وو او مـړه خولـه پـر پرتـه وه ومي ويل اوس ښنگه يـې ويـې ويـل تـر ماښـام اوس ښـه يـم بيـا يـې وويـل اتلـه زويـه ماښـام ډيـر راسره پـه تکليـف سـوې ايـا د امتحـان امـادگي دي نيـولې ده؟ مـا ورتـه وويـل هـو مورجـاني او دا هـيڅ تکليـف نـه وو خـداي (ج) دي تاتـه شـفاء درکـړي نـور د مکتب پر خوا روان سوم .

مکتـب تـه ولاړم او امتحـان مـي ورکـړ د مکتـب څخـه د وتلـو پـه حـال کـي وم چـي خالـد را نـاره کـړل ومـي ويـل څـه وايـې؟ ويـې ويـل څـه شـی کـوې چـي دونـه وختـي ځـې پـه درس کـي يـو څـه مشـکل لـرم او د ريـاضي اسـتاد ويـل چـي د ريـاضي نمـرې را باسم يـو څـه وخـت بـه ورتـه منتظـر سـو ومـي ويـل کومـه پوښـتنه دي درلـودل؟ پوښـتنه يـې وکـړل پوښـتنه يـې پـه پولينـوم کـي وه پوښته مي ورجـواب کـړل لـس دقيقـي وروسـته يـې نمـرې وځړولـې ورغلـم چـي نمـرې وگـورم پـر نمـرو ډيـر رش وو او هـر شـاگرد غوښـتل چـي خـپلي نمـرې وگـوري هـر شـاگرد چـي بـه را تيـر سـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر به یې طبیعت خراب وو ځکه چي نمرې به یې ډیري کمي وې زما هم ډیر زړه غوښتی تر څو نمرې وګورم چي څو نمرې به مي وړي وي کله چي وار ماته را ورسیدی خپلي نمرې مي وکتلې ټاف مي وړي وې ډیر خوشحاله سولم او غوښتل مي چي ژر خپل کور ته ورسیږم تر څو پر خپلي مور جاني او پلار جان باندي د خوشحالۍ زیری وکړم کورته چي را ورسیدم پلار جان او مور جاني ته مي وویل بیخي ډیر خوشحاله سول.

زموږ امتحانو همداسي جریان درلودی چي ټوله شپاړلس مضمونونه وه د پینځلسم مضمون امتحان د پښتو و. امتحان مو ورکړ. د امتحانه چي راووتم نو په جیب کي مي ټلیفون وشرنګیدي کله مي چي اوکې کړ د خاطره چیغه مي واوریده! په ډیره وار خطایۍ مي وویل خاطره خوري خیرت دی ولي چیغي وهې؟ ویې ویل اتله وروره ژر ځان را ورسوه مور پرته ده رږغ نه کوي او سترګي یې سپیني دي.

ډیر وار خطا سوم خور ته مي د وار خطایي د کمولو لپاره یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه دلاسايي ورکړل ورته ومي ويل مه ور خطا کيږه د کوڅي په سر کي يم دا دی در رسيږم ژر روان سولم د ډيري وارخطايۍ څخه لار راڅخه ورکه سول چي څه وکړم سړک ته چي ورسيدم ټيکسي۔ ته مي لاس ور کړی او د کور پر خوا روان سوم کور ته چي ورسيدم ژر مي خور ته وويل مور راسره پورته کړه د شفاء خاني پر خوا ځو ويې ويل سمه ده.

شفاء خاني ته چي ورسيدلو کټ يې راوړی مور مي يې پر پريستل او عاجل اطاق ته يې دننه کړل د اطاق مخته ورته منتظر سولو تقريبا لس دقيقي وروسته يو نرسه په منډه راغلل ويې ويل ستاسو پر مور د زړه حمله راغلي ده و د محاسبې اطاق ته ورسئ هلته خبره ورسره خلاصه کړی مور که دي تر مابنامه عمليات نسول د مرگ خطر ورسره تړلی دی ډير وارخطا سوم ومي ويل سمه ده ژر د محاسبې اطاق ته ورغلم.

هلته د کمپيوټر کار خواته ورغلم کومه ورقه چي نرسي راکړې وه هغه مي ورکړل کمپيوټر کار تقريبا پينځه دقيقې په کمپيوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختــه وو او ويــې ويــل د زړه عمليــات پــه دوه لکــه افغــانۍ کيــږي او پسيـ زياتـه يـې کـړل ستاسـو مـريض بايـد اتـه شـپې دلتـه بسـتر سي تر څـو ښـه سي ومـي ويـل شـپه پـه څـو ده ويـې ويـل شـپه پـه دوه نـيم زره افغـانۍ ده ومـي ويـل کـه يـو څـه ښـه پکښـي وکـړې ويې ويل کـه پيسـې نـه تحويلـوی او مـريض مـو نـه عمليـات کـوی نو مريض مو خارج کړی. حساب مي در کړی نور تلای سئ!

له ډيره قهره مي د مـخ رنـګ ورتـه واوښـت خـو څـه مـي کـړي وای دلته مي مـور پـر بسـتر پرتـه وه څـه مـي نسـوای ورتـه ويـلای خيـر راووتم او حيـران وم چـي څـه وکـړم زمـوږ کـورنۍ د غريبـي طبقـې څخــه وه پــلار مــي چوکيــدار وو او مــوږ خپلــه ګــوزاره پــه يــوه دوکان کـول چـي لـه نيکـه څخـه را پاتـه وو د هغـه دوکـان کرايـه د مياشـتي درې نـيم زره افغـانۍ وه او پـلار مـي پـه چوکيـدارۍ کـي درې زره افغانۍ اخيسـتلې پـه همدغـه پيسـو مـو کـور چـلاوه او نـه پوهيدم چي دومره پيسې زه له کومه کړم.

پـه دا وخـت کـي مـي پـلار پـه دروازه کـي راښـکاره سـو او ويـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل اتله زویه په مور دي څه سوي دي؟ خاطره زنګ راووهه چې پلاره یو ځل مهمند هسپتال ته ځان را ورسوه مور لږ ناجوړه ده او نور یې ټلیفون بند کړ ورته ومې ویل بابا پر مور د زړه حمله راغلې ده او ټوله قصه مې له سره تر پایه ورته وکړل.

پلار مې تر ډیر فکر کولو وروسته سر را پورته کړی او ویې ویل زویه بله چاره نلرو کاش هغه دوکان خرڅ کړو ومې ویل صحیح ده ویې ویل ته دي دلې مور ته پاته سه زه به د دوکان چاره ور وکړم ومي ویل سمه ده.

د مازدیګر پینځه بجې وې چې پیسې یې را ورسولې ورته ومي ویل دوکان دي خرڅ کړ ول هو دوکان مې په پینځه لکه افغانۍ خرڅ کړ د پیسو څخه مې دوه نیم لکه افغانۍ را واخیستلې او د محاسبې اطاق ته ورغلم. پیسې مې کمپیوټر کار ته ورکړلې.

کمپیوټر کار راته وویل! پر څلور بجې یې عملیات ورکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومـي ویـل سـمه ده پـه ځـان نـه پوهیـدم چـي څـه وکـړم د خـدای (ج) څخه مي مور ته شفاء غوښتل.

سـبا مـو د تـاریخ اخـري امتحـان وو کتـاب مـي را واخیسـتی او ومـي ویـل تـر څـو چـي مـي د مـور عملیـات خلاصـیږي تـر هغـه وختـه خـدای دي وکـړي یـو شـی زده کـړم پـر یـو کـټ کښینسـتم پیـنځلس دقیقـې وروسـته یـو نرسـه پـه نیـولې سـاه راغلـه او ویـې ویـل دحسـنات پـه نـوم مـریض ستاسـو سره دی؟ ومـي ویـل هـو ویـې ویـل (O-) وینـي تـه عاجـل ضرورت دی ژر یـې د وینـي لـه بانک څخـه راوړه ومـي ویـل سـمه ده هلتـه چـي ولاړم هغـوی راتـه وویل هلته پیسې تحویل کړه.

ومي ویل ستاسـو پـه سـینو کـي زړه سـته کـه یـا هلتـه یـو انسـان د مــرگ سره لاس او گریــوان دی او تاســو د پیســو پــه غــم کــي یاسـت؟ ویـې ویـل پـه نـورو شـیانو مـو سر نـه خلاصـیږي پیسـې تحویل کړه او وینه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زر افغانۍ یوه خلته وینه وه. پیسې مې تحویل کړلې او وینه مې وروړل څه وخت وروسته نرسه بیا را ووته او ویې ویل دوې خلتې وینه نوره راوړه ومې ویل دا ده یوه خلته مې راوړل بله بیا ولې غواړې؟

په وار خطایي او بنده، بنده ژبه یې وویل ه..ه...هغ....هغه پ... په غلطي کي د ډاکټر څخه د زړه یو رګ ووهل سو اوس وینه په ډیر شدت سره روانه ده.

د نرسي څخه مي مخ واړوی او د محاسبې اطاق ته ورغلم. دا چي ډیر وار خطا او په غصه وم له ډیره قهره مي دروازه و نه ټکول کمپیوټر کار د میز تر شا ناست وو او ټلیفون یې غوږ ته نیولی وو او په زوره یې خندل له ورایه معلومیدل چي د یوې ښځي سره ږغیږي کله چي زه ورغلم ټلیفون یې ډیر ژر له غوږ څخه لیري کړ او ویې ویل

ــ د ادب او اخلاقو په نوم یو شی پیژنې که یا؟ سیده را روان یې دروازه ولي نه ټکوې بې ادبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ویل!

ــ یا نه يې پېژنم

کمپیوټر کار لـه ډېـري غصـې څخـه سـور او شـین واوښـتی او ویـې ویل

ــ ووځه بد اخلاقه!

دا چې زه هم ډېر په غصه وم نو خوله مې پر را خلاصه کړل!

ــ د ځانه دي څه فرعون راتـه جـوړ کـړی هـر یـوه تـه چـې ورسـې یـا نمـرود وي یـا فرعـون وي د پیسـو شـکول خـو مـو داسي زده دي دا کـار بیـا ولي نسـئ کـولای د انسـان څخـه مـو حیـوان جـوړ کـړی دی او یـوازي پـه اختـه یاسـت چـي هغـه پاتـه پیسـې واخلـی که پاته سو پاته سـو او کـه نسـو پاتـه وایاسـت وخـت او وعـده یـې پوره وه د پیسـو شـکول خـو مـي داسي زده دي کـاش چـي یـو څـه احتیاط مو هم زده وای.

کمپیـوټر کـار چـي د غصـې څخـه سـور او شـین اوښـتی وو ویـې ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ووځه بد اخلاقه! ورته ومي ويل!

ــ بـد اخلاقـه تـه ماتـه وايـې کـاش چـي تاسـو خپلـه لـږ اخـلاق درلوداى او بيا مو بل ته نصيحت کړى واى

ـــ کمپيـوټر کـار نـارې کړلـې! څـه شي غـواړې؟ لکـه مـچ پـه غـوږ کي مي را بونبړې. ورته ومي ويل!

ــ تاسو د پيسو له اخيسـتلو بـل کـوم کـار لـرئ پيسـې مـي پـر ميـز ورته کيښودلې او ومـي ويـل! بيـل وليکـه ده هـم پـه ډيـر قهـر سره پيسې واخيستې او بيل يې پر ميز کښيښودى.

ــ ويې ويل! ځه له مخ څخه مي چپ سه!

د پسخند پر ډوله مي ور غبرګه کړل!

ـــ تـه نـور بـيلان امـاده کـوه زه دربانـدي راځـم ده پـه درد راتـه وويل

ــ ژر ووځه!

وينـه مـي را واخيسـتل او نـرس تـه مـي ورکـړل تقريبـا دوه سـاعته وروسـته د عمليـات پـر سر زرغـون ګـروپ ولګيـدى زړه مـي ډيـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله سو تر هغه وخته مي په درس کي په هیڅ شي سر نه خلاصیدی د عملیات خاني دروازه خلاصه سول او زما زړه یعني زما مور یې د علمیات خانې څخه را ویستل سپین توکر یې پر هوار کړی وو مور جانه مي پر تندي مچ کړل وروسته یې زما مور خپل اطاق ته یوړل زه ولاړم د پایواز په اطاق کي ورته منتظر سوم او خپل کتاب مي را واخیست د شپې تر یوې بجې پوري مي کتاب وکتی او وروسته بیده سولم.

سهار پر پینځه بجې راویښ سولم اودس او لمونځ مي وکړی وروسته مي یوه سپاره د قرانکریم تلاوت وکړی او د الله (ج) له درباره مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل ډیر خوشحاله سولم او خپله خور خاطره مي ورته را وغوښتل او ولاړم تر څو چي امتحان ورکړم.

د امتحان صحنې ته ورغلم استاد په عجیبه نظر راته وکتل او ویې ویل اتله څه سوي دي رنګ دي ولي داسي ژړ دی؟ ومي ویل استاده هسي- یو څه بې خوبه سوی یم امتحان چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـي ورکـړی سـیده شـفاء خـانې تـه ولاړم هلتـه بیـا د پـایوازانو پـه اطـاق کـې منتظـر سـوم لـږ وخـت نـه وو تیـر سـوی چـې نرسـه راغلل ویې ویل دغه دوا راوړه.

ولاړم تـر څـو دوا راوړم د صـفا کـار څخـه مـي پوښـتنه وکـړل! دوا خانه چیـري ده؟ هغـه را وښـودل د ځـان سره مـي فکـر وکـړی چـې راسه د یوې بـلې دوا خـانې څخـه یـې را واخلـه هغـوی راتـه وویـل چې ددې دوا مـترادف لـرو خـو دا دوا نـه لـرو پـر یـو پینځـو شپږو دوا خــانو وګرځیــدم هغــه دوا نــه وه نــو د هغــه دوا مــترادف دوا مـي را وخیسـتل کومـه دوا چـې مـي پـه بـازار کـی را وخیسـتل دوه نـیم سـوه افغـانۍ بیـل یـې سـو دوا مـي راوړل او نـرسي تـه مـي ورکـړل او زه د پـایواز اطـاق تـه ولاړم تقریبـا لـس دقیقـې وروسـته نرسه راغله او وې ویل ډاکټر صاحب غوښتی یې.

را ولاړ سـوم نـرس تـه مـي وویـل سـمه ده درځـم نرسـه ولاړه او زه هـم د ډاکتـر پـر خـوا ور روان سـولم دروازه مـي ور وټکـول د هـا خـوا څخـه د راځـه! ږغ وسـو ور ننـوتم ډاکتـر خپـل مختـه پـرتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکۍ ته اشاره وکړل ویې ویل کښینه! کښینستم ډاکټر وویل دغه دوا چې تا راوړې ده هغه دوا نه ده ورته ومې ویل دوا خانه ویل همدا دوا ده ویې ویل ته کومي دوا خانې ته ولاړې ورته ومې ویل قدوسي دوا خانې ته ویې ویل ولي زموږ له دوا خانې څخه نه را واخیستل ورته ومې ویل هلته ګرانه وه ده ویل ورسه زموږ د دوا خانې څخه دوا واخله. ښه مې ورته وویل ولاړم دوا مې راوړل او ډاکټر ته مې وسپارل ډاکټر راته ویل دا نسخه هم راوړه! هغه مې هم راوړل. ډیر سترې سوی وم ولاړم تر څو یوه سترګه خوب وکړم اطاق ته به رسیدم چې په جیب کي مې ټلیفون وشرنګیده عمه مې وه ویل یې زویه مور دي اوس څنګه ده؟ ورته ومې ویل الحمدلله اوس تر پخوا ښه ده ویې ویل څه شي ته خو به ضرورت نه وي؟ ورته ومې ویل پیسې پوره دي هغه دوکان مو خرڅ کړی ویې ویل هر څه ته چې ضرورت وي راته ووایه ورته ومي ویل سمه ده.

زه هم نور پرېوتلم ترڅو بیده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋❋❋

نن مي د مورجـاني اتمـه وه پـه همـدې فكـر كـي اطـاق تـه روان وم اطـاق تـه لا نـه وم رسـيدلی چـي نـرسي را بږغ كـړل ول د ډاكتـر صـاحب پـه كـار يـې كلـه چـي پـه دروازه ور ننـوتم ډاكتـر صـاحب راته وويل دغه څلور رقمه سيروم راوړه .

لـه دوا خـانې څخـه مـي هغـه سـيرومان ورتـه راوړل او ډاكتـر تـه مي وركړل.

ډاكتـر راتـه وويـل تقريبـاً دوې شـپې بعـده مـو مـريض خـارجوو ورته ومي ويل سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲) ورځې وروسته

د پـایوازانو پـه اطـاق کـې ناسـت وم چـې نرسـه راغلـه وې ویـل ډاکتـر صـاحب غوښـتي یـې ومـې ویـل سـمه ده درځـم. ورغلـم ډاکټر راته وویل تاسو باید نـور خپـل حسـاب پـاک کـړی پـر بـدن مي یو ډول لړزه راغلل. ومي ویل سمه ده ډاکټر صاحب!

کمپیـوټر کـار تـه ورغلـم کمپیـوټر کـار راتـه وویـل ستا مـور دلتـه لــس شــپې تیــري کــړي دي او شــپه پــه دوه نــیم زره افغــانۍ حسابوو ټوله حساب پینځویشت زره افغانۍ کیږي.

پـه جیـب کـې مـې وکتـل ټولـه لـس زره افغـانۍ وې ورتـه ومـې ویـل! نـوري بـه مـازدیګر را ورسـوم پـه درد یـې راتـه وکتـل ویـې ویل دا هم واخلـه ټـولي پـر یـوه ځـای راوړه ورتـه ومـې ویـل سـمه ده را ووتم الهـام تـه مـې زنـګ ور ووهـه ورتـه ومـې ویـل شـل زره افغـانۍ درسره راوړه او مـوټر هـم راولـه تقریبـا د مـازدیګر څلـور بجې وې چې پیسې یې را ورسولې.

د محاسـبې اطـاق تـه ورغلـم پیسـې مـې ورتـه کنبیښـودلې کمپیـوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار تقریبا لس دقیقې په کمپیوټر کي اخته وو او وروسته یې وویل تلای سئ!

مور جانه مي د عاجل اطاق څخه راویسته او د مریضانو د تګ را تګ پر لاره مي را تا کړه. موټر ولاړ وو الهام ټوله شیان سم کړي وه د موټر سیټ مو هوار کړ او په دواړو مو مور جانه په موټر کي پریستل او د کور پر خوا روان سولو.

کورته پر لاره مي د عمه زوی صابر زنګ را ووهه او د مور جاني پوښتنه یې وکړل ورته ومي ویل مور جانه مو را خارج کړی اوس کور ته پر لاره یو.

ویې ویل: زه به هم کور ته درسم چي ورسیدلو مور جانه مو را تا کړل. خاطره مخکي له مخکي د مور جاني لپاره ځای سم کړی وو. مور مي پر ځای سره سمه کړل.

لس دقیقې وروسته دروازه وټکیدل دروازه مي ورخلاصه کړل صابر وو د مور خوني ته مي بوتلی. لس دقیقې ورسره کښېنستم! خاطره اشاره راته وکړل ور ولاړ سوم! راته ویې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویـل اتلـه د بـازار څخـه ترکـاري، غوښـه او یـو څـه رومیـان راوړه لـه کـوره را ووتـم د مـازدیگر اذانونـه شروع وه تـر نیمایـي لاري بـه تللـی وم چـي پـه جیـب کـي مـي ټلیفـون وشرنګیـده ټلیفـون مـي لـه جیبه راویستی ملګری خالد مي وو.

تر سلام او ستړې مسې وروسته یې وویل:

ـــ ولي داسي ورک یـې؟ ورتـه ومـي ویـل پـر مـور جـاني مـي د زړه حمله راغلې وه په وارخطایي راته وویل:

ـ اوس څنګـه ده؟ ورتـه ومـي ویـل الحمدللـه اوس تـر پخـوا دغونـه ښـه ده ویـې ویـل شـکر! اللـه (ج) دي عاجلـه شـفاء ورکـړي ومـي ویل امین.

خالـد وویـل د امتحانـاتو نتـائج راوتـلي دي او د شـنبې پـه ورځ یـې غوښـتي یـو ورتـه ومـي ویـل سـمه ده چـي دا ځـل بـه مـي څـو نمـرې وړي وي ویـې ویـل یـا ان شـاءالله سـتا څخـه څـوک نسي ـ مخته کیدلای له دې وروسته یې ټلیفون قطع کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

وريځـو خپـل وزرونـه د اسـمان پـر مـخ غـوړولي وه د تالانـدي غورهـارى سـو د بـاران نـرم څـاڅكي د مځكـي پـر مـخ اوريـدل د بـازار څخـه مـي سـودا را واخيسـتل كورتـه راغلـم سـودا مـي خـور تـه وركـړل دبانـدي را ووتـم اودس مـي وكـړ او پـه خونـه كـي پـر لمانځه ودريدم د لمانځـه پـر وخـت مـي د مـور ځګيـروي تـه پـام سـو لكه چـي ډيـر پـه تكليـف وي لمـونځ چـي مـي خـلاص كـړى د مـور جاني پـر تنـدي مـي لاس ور كنبيښـود تبـه يـې وه او پـر تنـدي يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله راغلې وه لاس مې د تندي څخه را ایسته کړی او پوښتنه مې ورڅخه وکړل مور جاني سر دي درد کوي؟ ویې ویل هو د صابر راته وویل ډاکټر د درد ګولي نه دي ورکړي؟ ورته ومې ویل ورکړي یې دي.وې ویل دوا یې ورکړه را ولاړ سوم او د مور جاني له دوا څخه مي ګولې را واخیستې او ور مي کړلې.

پینځلس دقیقې وروسته مي مور جانه د خوب څپو په خپلو ارامو غیږو کي واخیستل زه هم را ولاړ سولم تر څو بیده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋ ❋ ❋

د خور وار خطا بڼغ مي تر غوږو سو سترګي مي خلاصي کړلې! نوري چيغي هم ورسره ګډې سولې ژر ولاړ سوم دباندي را ووتم ټول پر مور جاني را ټول وه په وار خطايي مخته ورغلم ومي ليدل چي د مور جاني د سترګو سپين راوتلي دي تر خولې يې ځګان راځي او په ستوني کي يې خرهاری دی په وار خطايي مي الهام ته زنګ ور ووهه چي ژر يو ټيکسي- راوله په لس دقيقې کي يې ټيکسي- راوستل مور جانه مو ور پورته کی او د لوي مهمند روغتون پر خوا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولو هلته په رسیدلو سره یې مور جانه په تذکره کې پریستل او عاجل اطاق ته یې دننه کړه.

همدا د ژوند ستره هستي وه چې دننه یې کړل زه په ځان نه پوهېدم ومې ځغستل هلته د یوه اطاق دروازه خلاصه سول یو ځوان راووتي زه یې پښو ته وروغورځېدم او زاري مې ورته شروع کړلې د ځوان سترګي د اوښکو ډکي سولې.

یو لاس مې پر اوږه ولګېدي شاته مې وکتل یوه سپین سرې ښځه ولاړه وه ویې ویل زویه پورته سه زه ستا مور یم مور به دي الله (ج) جوړه کړي ته غم مه کوه نور یې له سترګو اوښکي په بهېدو سولې او ولاړه. زه همداسي لکه لېونی د عملیات خانې پر شاوخوا ګرځېدلم چې د عاجل اطاق دروازه خلاصه سوله یوه نرسه راووتل ویل یې چې ستا پر مور جاني بیا د زړه حمله راغلې ده له ډیري ویري مې د مخ رنګ و الوتی ومې ویل څه وکړم ویې ویل ډاکټر صاحب ته ورسېږ.

په تیزی سره د ډاکټر خواته ورغلم ورته ومې ویل څه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټــر صــاحب؟ ویــې ویــل تــر دوو ورځــو پــوري یــې مــوږ پــه سیرومانو او دواو ســاتلای ســو تاســو یــې سمدســتي پاکســتان تــه ورسـوئ ومـي ویـل سـمه ده تـر ماښـامه پـوري مـي مـور پـه هـوش کي راغلل تـر سـترګو مـي اوښـکي راغلـې ورغلـم او تـر څنـګ یـې کښینستم د مـور جـاني تـر سـترګو مـي هـم اوښـکي را رواني سـولې ویـې ویـل زویـه څنګـه یـې؟ ومـي ویـل ښـه یـم مـور جـاني اوس دي حالت څنګه دی ویې ویل اوس لږ څه ښه یم.

ومي ویل مور جاني سبا سهار دخیره روانیږو پاکستان ته.

ـ ویې ویل څه؟

ــ ومـي ویـل پاکسـتان تـه ځـو لـه سـترګو یـې اوښـکي پـه بهیـدو سـولې مـخ یـې بـلي خواتـه واړوی لـه ځـان سره یـې وویـل کـاش مــوږ داسي ډاکټــران درلــودای چــي بهــر تــه د تــګ ضرورت نــه وای.

همدلته مي د ځـان سره پریکـړه وکـړل چـي لـه ځانـه بـه د زړه نـامتو ډاکټر جوړوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مـي ډیـر درد کـوي د خپـل هیـواد حالـت مـي سـترګو تـه ودریدی له څه خبرو اتـرو وروسته مـي مـور تـه وویـل مـور جـاني زه بـه تاتـه ډوډۍ راوړم. نـور ولاړ سـولم مـور تـه مـي وویـل مـور جاني ته استراحت وکـړه پـلار تـه مـي زنـګ ور ووهـه چـي خـاطره راولـه خـاطره یـې راوسـتل. خـاطره مـي مـور تـه کښـینول او خپلـه ولاړم تر څو مور ته ډوډۍ راوړم.

لاندي تا سـوم پـه بـازار کـي یـو ډول شـور ماشـور وو د اسـمان مـخ وریځـي نیـولی وو زه ولاړم مـور تـه مـي څـه پیـرني را واخیسـتل خپلـه مـي ډوډۍ خواتـه نـه کیـدل د خـاطره لپـاره مـي یـو څـه وریجـي او یـو څـه ډوډۍ را واخیسـتل راغلـم د هسـپتال پـه ځینـو کـي پورتـه سـوم د اطـاق دروازه مـي خلاصـه کـړل ډوډۍ مـي د خـاطره پـه لاس ورکـړل خـاطره تـه مـي وویـل اوس وختـي بیـده سي سـهار وختـي سـفر لـرو نـور زه هـم ولاړم د پـایوازانو پـه اطـاق کي بیده سولم تر څو سهار وختي را کښېنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د بـاران شـورهارى او د مرغـانو چغهـارى وو دبانـدي را ووتـم د گلانـو سـهارنى وږم پـه هـوا كـي خپـور وو لـوړ مـي وكتـل او فكـر مي كوى چي اسـمان هـم زمـا پـر حالـت بانـدي ژاړي ددا هيـواد پـر حالـت بانـدي ژاړي ولاړم اودس، لمـونځ او تـلاوت مـي وكـړى پورتـه سـوم او د مـور جـاني اطـاق تـه ولاړم. مـور جانـه مـي لـه خوبه راپاڅول.

خاطره ته مـي وويـل چـي بيكونـه تيـار كـړي ولاړم لانـدي تـا سـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بازار کي ږغ ږوغ وو هلته په موټرانو پسي وګرځيدم د پاکستان تر باډره پوري مي موټر کرايه کړ بيکونه مي راواخيستل لاندي را تا سولو په موټر کي سپاره او د پاکستان پر لوري مو خپل سفر پيل کړ.

خاطره او مور شاته ناستي وې زه مخته ناست وم بيکونه په ډکۍ کي ايښي وه پر لاري موټر وان بحث کوی او د جنګو څخه يې سر ټکوی زما زړه بيا په يوه بله دنيا کي وو خپل د مور جاني ناجوړي مي سترګو ته ولاړه وه فکر مي کوی که يې چيري مصرف ډير سو څه به کوم ځکه زما سره په جيب کي يو نيم لک افغانۍ پاته وې نوري ټولي پيسې راسره خلاصي سولې.

د موټر پر هنداره څک، څک باران اوريدی او موږ خپل مزل ته دوام ورکړی وو تقريبا دوه ساعته وروسته د پاکستان باډر ته ورسيدلو د موټره څخه کښته سولم او د بل موټروان څخه مي پوښتنه مي وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اغا خان هسپتال ته مو په څو بيايې؟

ـ ويې ويل! په پينځه سوه کالداري!

ټوله موټر ته ور پورته سولو او د اغا خان هسپتال پر لوري مو موټر روان کړی.

هلته چې ورسيدلو زما مور جانه يې سيده عاجل اطاق ته ننيستل د همدې ورځي ماښام ته يې زما مور راويستل فکر مي کوی چې پيسې به څو سي؟ نرسي نسخه په لاس کي راته ونيول راته وې ويل! دغه دوا راوړه.

لاندي تا سوم په نسخه کي فقط دوې ليکي خط ليکلی وو دواخانې ته ور ننوتلم او نسخه مي ورته ونيول فقط دوه پاکټه ګولۍ يې راکړلې ومي ويل هغه نور؟ ول نوره دوا نسته او نه هم موږ چاته اضافه دوا ورکوو.

له ډيري خوشحالۍ څخه ما ويل چي وزرونه وکړم او مور ته ورسم او زيری پر وکړم دوا مي راو اخيستل را ووتلم او اغا خان هسپتال ته ور وختلم دوا مي نرسي ته ورکړل را تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرسه بيا راغلل ويې ويل د محاسبې اطاق ته ورسه او حساب تاديه کړه.

زړه مې ډير لړزيدی او د محاسبې اطاق ته ورغلم کمپيوټر کار په کمپيوټر کې اخته سو . وې ويل! ستاسو د مريض نوم څه دي؟ ومې ويل حسنات پسيـ زياته مې کړل ښاغليه! موږ په ډيره غريبه طبقه کې يو زه خپله متعلم او پلار مې چوکيدار دی. پلار مې د ټوله کورنۍ سرپرستي کوو. که لږ ښه راسره وکړې.

ويې ويل ورسئ مخامخ شعبې ته ورسئ مخامخ شعبې ته چې ورغلم هلته يو چاغ سړی ناست وو دريشيـ يې پر تن وه سره نيکټايي يې تړلې وه سلام مې ورته ووايه عينکې يې له سترګو څخه ايسته کړلې او پورته يې راته وکتل ولاړ سو سترې مسې يې راسره وکړل وې ويل کښېنئ! کښېنستم.

ورته ومې ويل هلته د محاسبې په اطاق کې يې راته وويل چې مخامخ شعبې ته ورسه څو بيلابيلي پوښتني يې وکړلې ويل يې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـوم دي څـه دی؟ ومـي ويـل نـوم مـي اتـل دی ول کـورنۍ وضـعه مو ښنگه ده؟ ما ويل پـه ډيـره غريبـه طبقـه کـي يـو ويـې ويـل دغـه ستاسـو د عمليـاتو پيسـې يـو لـک او شـل زره افغـانۍ سـوي دي خـو ستاسـو غربـت پـه کتلـو بـه ستاسـو څخـه اتيـا زره افغـانۍ واخلو.

ډيـر خوشـحاله سـوم ومـي ويـل ډيـره مننـه ورغلـم پيسـې مـي لـه جيبـه څخـه ورتـه را وکښـلې او ور مـي کړلـې کمپيـوټر کـار پـه کمپيوټر کـي اختـه سـو! د کمپيـوټر کـار سـترگو تـه چـي مـي وکتـل نـو د خپـل هيـواد هغـه کمپيـوټر کـار را پـه يـاد سـو چـي پـه لـوی مهمند هسپتال کي اختـه وو. او د هغـه رويـه مـي پـه يـاد سـول. يـو اه! مـي د ځـان سره وکـېښ! ده تـه وگـوره دغـه کمپيـوټر کـار څومره با تربيه او بـا ادبـه دی او هغـه بـل کمپيـوټر کـار څـومره بـې تربيـه او بـې ادبـه وو لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی زمـوږ مشرـان چي د سياست نـاري وهـي او تـر ټولـو غـټ دښـمن پاکسـتان بـولي صحيح ده دښمن بـه مـو وي خـو دلتـه د دښـمنۍ مسـئله يـوې خـوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مګر هر فرد ولي پاکستان ته روان دی؟ ولي د تداوي لپاره پاکستان ته ځي؟ ايا په موږ کي دومره زور او طاقت نسته چي يو نامتو ډاکټر ولرو؟

تر زړه مي ويني څڅيدلي په همدا خيالو کي وم چي کمپيوټر کار بڼغ وکړی ورقه مي واخيستل را ووتلم.

د مور اطاق ته ورغلم او ورته ومي ويل مور جاني اوس څنګه يې؟ ويې ويل اوس ښه يمه تر پخوا ډيره ښه يم شکر الحمدلله له دې دوا سره مي ډير فرق وکړی نرسه مخي ته راته ودريدل ويې ويل ډاکټر صاحب غوښتي ياست ولاړ سوم له اطاق څخه را ووتم نرسه تر مخه او زه د شا په پسې وم نرسه د يو اطاق مخي ته ودريدل ويې ويل دغه د ډاکټر صاحب اطاق دی ومي ويل صحيح ده مننه.

دروازه مي ټک، ټک کړل د هغې خوا څخه د مهرباني بڼغ وسو او ور ننوتم تقريبا يو د پوخ عمر سړی، کوچنۍ عينکي يې پر سترګو، ډبل بريتونه او غټه بڼيره يې وه پر يوه اوږده چوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي ناست وو ویې ویل مهرباني وکړی کښېنئ!

ـ ومي ویل مننه! کښېنستم.

ویې ویـل ستاسـو مـریض بـه ان شـاءالله تـر دوو ورځـو پـوري رک روغ سي نور یې خـارجولای سئ ومـي ویـل مننـه کـوم ویـې ویـل نـور کـوم خـدمت درتـه وکـړو؟ ومـي ویـل مننـه، خیـر یوسـی، اللـه (ج) دي خیـر در کـړې را ووتـم لـه سـترګو مـي اوښـکي پـه بهیـدو سـوې لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی کـاش زمـوږ د وطـن ډاکټـران هم همدا ډول وای.

تـر هسـپتال لانـدي را تـا سـوم ډیـري ګاډیـاني ولاړي وي یـو څـه میـوه او وریجـي مـي را واخیسـتي بیرتـه لـوړ وخـتم د مـور جـاني د اطـاق دروازه مـي خلاصـه کـړل ډوډی، وریجـي او میـوه مـي خـاطره تـه ور کـړل زه ولاړم د پـایوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم او پـه هغـه اطـاق کـي پریـوتم سـترګي مـي د چـت پـه پنکـه کـي ګنډلي وې همداسي مي سترګي سره ورغلي وې.

د خوبونو پـه دنیـا کـي وینـم چـي یـو کښـتي پـه سـمندر کـي روانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ناڅاپه سمندر توپاني سي او کښتي غرقېدو ته نږدې سي یو سپین ږيري نوراني سړی راسي کښتي له غرقېدو وژغوري و راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده.

سترګي مي خلاصي کړلې د شپې څلور بجې وې ولاړ سوم اودس او لمونځ مي وکړی او همدا ډول تلاوت مي وکړی لاندي تا سوم د مور جاني اطاق ته ورغلم هغوی مي هم لمانځه ته را پاڅول ورته ومي ویل مور جاني که ستا اجازه وي زه به لږ په بازار کي وګرځم که مي یو شی خوښ سو را به یې نیسم ماښام ته د سفر امادګي ونیسئ روانیږو.

ویې ویل سمه ده اتله زویه خدای دي خیر در کړي لاندي راتا سوم په بازار کي وګرځیدم غرمه یو مسجد ته ورغلم لمونځ مي وکړی تر مازدیګره پوري ګرځیدم او مازدیګر بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسپتال ته راغلم هلته مي بیکونه او شیان سره تیار کړل تر هسپتال را تا سولم او یو موټر مي تر هډې پوري کرایه کړی پکښي سپاره سولو او روان سولو.

د یوې خواد مور جاني په تداوي باندي ډیر خوشحاله وم او د بلي خوا د ماښام خوب ته ډیر اندېښمن وم موټر مو د ویش په طرف روان کړ هډې ته چي ورسیدلو د موټرانو ګڼه، ګوڼه وه هلته را تا سولو یو موټروان راته وویل کندهار ته ځئ؟ ومي ویل هو ویې ویل راځئ څه ته ګورئ؟ موټر ته ور پورته سولو بیکونه مو ډکۍ ته پورته کړل او د کندهار پر خوا روان سولو.

ټلیفون مي په جیب کي وشرنګیدی پلار جان مي وو ویې ویل د مور مریضيـ دي څنګه ده؟ ومي ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده دادی اوس کندهار ته در روان یو د حیرانتیا په بڼغ یې وویل څه! کندهار ته را روان یاست؟ ومي ویل هو پلار جانه ویې ویل هلته په لوی مهمند کي یې لا اته شپې بستر کړې وه دلته خو یې حد اقل باید یو لس شپې بستر کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ویل نه پلار جانه! دوا یې هم ډیري لږ راکړله او تر لوي مهمند دلته مصرف هم ډیر کم وسو.

ډیر خوشحاله سو او ویې ویل اوس یې مریضي څنګه ده؟

ومي ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده له څه خبرو اترو وروسته موخدای پاماني سره وکړه او ټلیفون یې بند کړ .

موټروان په موټر کې یوه سندره لګولې وه او موټر د کندهار پر لور روان وو.

کندهار ته ورسیدلو له موټره تا سولو او یو بل ټیکسۍ ته مو لاس ورکړی. ټیکسۍ ته ور وختلو او د خپل کور ادرس مو په لاس ورکړی کور ته ورسیدلو.

خاطره ژر ولاړل د مور جاني ځای یې ور سم کړی او مور جانه مو پر خپل ځای پریستل له ځان سره مي حساب وکړی فقط څلوینښت زره را پاته وې او په هغه کې لس زره د کور د کرایې وې او لس زره د کور مصرف غوښتې او شل زره تقریباً په پورو کې سره تللې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيسې مې سره را بيلې کړلي او فکر مې وکړی چې نور به زه څه ډول د کور مصارف مخته يوسم؟ هيڅ لار په نظر نه راتلل بيله دا چې زه بايد ځان ته يو کار پيدا کړم تر کور دبانـدي راووتم او پر لاره روان وم چې په جيب کې مې ټليفون وشرنگيدی را پورته مي کړی خالد وو.

د سلام او جوړ پخير وروسته يې د مور جاني پوښتنه وکړل او ويې ويل مور جانه دي اوس څنگه ده؟ ومې ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده ويې ويل څه شکر دی او د مکتب نتائج هم را وتلي دي دا ځل دي بيا اول نمرگي نيولې ده هيڅ باور مي نه راتلی ومي ويل دا ځلي مي اول نمرگي ونيول؟ دا ځل خو زه په ډيرو مشکلاتو کي وم.

ويې ويل باور وکړه اتله! ورته ومي ويل ډيره مننه! ويې ويل سږ کال خو دولسم ته هم کاميابه سوی يې ومي ويل هو څنگه به وکړم؟ په ټليفون کي مو څه نوري خبري هم سره وکړلې او نور مو ټليفون بند کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته د کور خواته را وګرځیدم پر لاره مي فکر وکړی باید یو کار ځان ته پیدا کړم تر څو د کور او مکتب مصارف پر مخ یوسم دا چي پر کال زموږ کانکور هم وو باید د کانکور امادګي مي هم شروع کړې وای.

هیڅ نه پوهیدم چي څه وکړم؟ اخري فیصله مي دا وکړل چي د جمعې په ورځ به روزانه کوم تر څو د راتلونکي هفتې پیسې د ځان سره برابري کړم همدا اراده مي له ځان سره پخه کړل.

زموږ په صنف کي انجوني هم راسره ګډې وې د صنف اول نمره به عموما زه وم او دوهم نمره به عموما یوه انجلۍ وه چي نوم یې هیله وه. له ډیري شتمني کورنۍ څخه وه. له پیسو څخه مي درې زره افغانۍ را جلا کړلې او له ځان سره مي وویل چي سبا کانکور امادګي هم شروع کوم سبا پر اووه بجې باندي روان سولم او د مکتب کتابونه مي هم واخیستل او ولاړم د کانکور په امادګي کي مي داخله وکړل.

ژوند همداسي پر مخ روان وو د جمعې په ورځ به مي روزانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـول، پـه مکتـب کـي مـي هـم درس وایـه او پـه سـنتر کـي مـي د کانکور امادګي هم ویل.

یـوه ورځ د جمعـې پـه ورځ پـر چـوک د نـورو مزدورانـو سره ولاړ یم یـو نـوې لکسـل را کـاتې سـول او ودریـده زه هغـه بغـل تـه ولاړ وم پـه ټولـو مزدورانـو کـي یـې ماتـه اشـاره وکـړل ول ځوانـه راسـه ورغلم ومي ویل څه شـی دی؟ ویـې ویـل پـه کـور کـي لـږ کـار دی کولای یـې سې؟ ومـي ویـل ولي یـې نسـم کـولای حـتمن یـې کـوم ویې ویل موټر ته را وخیږه.

مـوټر تـه ور وخـتم مـوټر یـې روان کـړی کورتـه چیورسـېدو ویـې ویل دغـه شـل ګـونۍ وریجـي او پینځـه خلویښـت ګـونۍ غـنم دي نن سهار را ورسیدل دا بـه پـه دا پسـخانه کـي سره ځـای پـر ځـای کړې ومي ویل سمه ده پر دواړو سترګو!

مـاځیګر آذانونـه شروع سـول مـا هـم نـور د کـار کـالي الـیش کـړل او په ګـډوه مـي اودس تـازه کـړ هغـه سـړی راغـلي کـار یـې وکتـي نور یې جېـب تـه لاس کـړ تـر څـو پیسـې راکـړي پـه دا وخـت کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي یو بړغ واوریـدی چـي مـخ مـي ور واړوی هغـه هیلـه وه زمـوږ د صنف دوهم نمره دواړه لـه ډیـري حیرانتیـا څخـه هـک پـک سـولو پـدې وخـت کـي هـیلي خپـل پـلار تـه وویـل پـلاره! دی دلتـه څـه کوي ؟ پـلار یـې وویـل ولي لـوري دی خـو مـزدور دی. هـیلي پـلار ته وکتـل پـلاره دی مـزور نـه دی زمـوږ د صـنف اول نمـره دي پـلار یـې پـه ډیـري حیرانتیـا ماتـه وکتـل زویـه ریښـتیا! تـا ماتـه وختـي ولي نه ویـل! لـه څـه پوښـتونو وروسـته یـې راتـه وویـل زویـه ددې وروسته به ته روزانه نه کوې ومي ویل!

ـ خو پدې سره زموږ ژوند روان دي!

ــ وې ویـل! لـه دې وروسـته هـره میاشـت راځـه زه شـپږ شـپږ زره افغاني درکوم تر هغـو چـي سـتا مکتـب خلاصـیږي مصرـف دي زمـا پر غاړه دي.

ژوند همـداسي تیریـدی او د دغـه کـال تـر پایـه بـه ورتلـم او پیسـې به مي ورڅخه اخیسـتې خـو ډیـر بـه شرمیـدلم د کـانکور امـادگي بـه مي تر نیمایي پـوري رسـیدلې وه چـي یـو ځـلي بیـا مـي پـر مـو د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله راغلل دا ځل مي بیا پاکستان ته بوتلل نور لار او ګودر را ښخه ورک وه حیران وم څه وکړم ژوند پر دا ډول مخته نه تلی. د هیلي پلار مي په ځان نه کړی خبر او بیرته مي روزانې ته مخه کړل ددغه کال تر پایه پوري نور د هیلي پلار ته نه ور تللم هیلي څو ځلي راته وویل اتله ولي زما پلار ته نه ورځې؟ که شرمیږې زه به پیسې ورښخه را اخلم او در کوم به یې ورته ومي ویل نه هیلي نور زه هم ځوان یم باید پخپل موټ پیسې وګټم او خپل ژوند خپله مخته بوځم تر ابده پوري څو به ستا د پلار څخه پیسې نه اخلم.

په دا خبره سره به هیله ډیره خوابدې سوله تقریبا یوه هفته وروسته ټلیفون ته زنګ راغلی چي اوکي مي کړی نابلده سړی وو ویې ویل زه د هیلي پلار یم څنګه یاست ښه یاست؟ خبري مي ورسره وکړلې ویې ویل د جمعې ورځې ته راسه پکار مي یې ومي ویل سمه ده.

د جمعې ورځ وه ور روان سولم او ورغلم هلته چي ورسیدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مـي ټـک، ټـک کـړل دروازه هـيلي خلاصـه کـړل زه ورغلـم پـلار يـې پـه برنـډه کـي ناسـت وو راتـه وې ويـل راځـه راځـه اتلـه زويه دلته زمـا بغـل تـه کښـينه ورغلـم او بغـل تـه يـې کښينسـتم تـر سـلام او روغبـړ وروسـته يـې وويـل دا څـو مياشـتي ولي پـه پيسـو پسيـ نـه راغلـې؟ ومـي ويـل بابـا زه هـم نـور ځـوان يم بايـد خپلـه کار وکړم تر ابده خو بـه سـتا څخـه پيسـې نـه اخلـم ويـې ويـل ښـه نـو بيـا بـه يـو بـل چـم وکـړو زمـا يـو ملگـرى دى د هغـه زوى تـه درس وايـه د مياشـتي اتـه اتـه زره افغـانۍ درکـوي هغـه تـه درس وايـه. ډيـر خوشـحاله سـولم فکـر مـي وکـړى لکـه وزري چـي مـي وکړلـې غوښـتل مـي دا زيـرى ژر پـر مـور جـاني او پـلار جـان باندي وکـړم لـه څـه خبرو وروسـته مـي خـداى پـه امـاني ورڅخـه واخيسـتل او را ووتلـم ولاړم او دا زيـرى مـي پـر مـور جـاني او پلار جان باندي وکړى.

دوې ورځـي وروسـته د هـيلي پـلار زنـگ را ووهـه او ويـې ويـل اتلـه زويـه هغـه نفـر زنـگ را وهلـى وو! ويـل يـې دا اسـتاد را

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کړه ومي ويـل کـور يـې چيـري دی؟ زه بـه خپلـه ورسـم ويـې ويل غرمه دواړه ورځو ومي ويل سمه ده.

د غرمې شا و خوا وه چـي د هـيلي کورتـه ورغلـم پـلار جـان يـې پـه مـوټر کـی کښـينولم او دواړه د هغـه نفـر کـور تـه روان سـولو هلتـه د شـاگردانو د پـلاره سره کښينسـتلو. خپـل زامـن يـې راتـه معـرفي کړل يـو ايمـل وو او بـل يـاسر وو تـر څـه خـبرو اتـرو وروسـته مـو اته زره افغانۍ ورته وويلې.

هغه نفر وويل ستا غريـب وضـعيت پـه کتـو سره زه تاتـه اتـه زره نـه بلکـي لـس زره افغـانۍ درکـوم ډيـر خوشـحاله وم. ژونـد همـداسي پـر مـخ تلـی د کـانکور امـادگي هـم خلاصـه سـول او د کـانکور امتحان مي ورکړ طب پوهنځي ته کامیابه سوی وم.

زمـا اول انتخـاب د کابـل طـب وو دوهـم انتخـاب مـي د کنـدهار طـب وو همـداسي مختـه ډيـر خوشـحاله وم او ژونـد مـخ پـر ښـه کيـدو وو د طـب پـوهنځي د دوهـم کـال څخـه فارغـه کيـدلم چـي الهام هم د کـانکور امتحـان ورکـړی د کـانکور پـه نتـائجو کـي هغـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو.

ايمل او خالد تـه مـي همـداسي درسـونه ويـل. زمـا دطـب پـوهنځي اخــري سميســټر پــر خلاصــيدو وو يــوه ورځ د ايمــل پــلار راتــه وويل زويه غـوارې چـي د تخصـص لپـاره ترکيـې تـه پـه بـورس کـي ولاړ سـې؟ ومـي ويـل ولي نـه ځـم ويـې ويـل سـمه ده د تخصـص امتحان بـه ورکـړې نـور کـار خلاصـيږي ډيـر خوشـحاله سـوم ومـي ويل سمه ده. امتحان مي ورکړ.

درې ورځــي وروســته يــې زنــګ را ووهــی ويــې ويــل پاســپورټ، ويــزه او نــور شــيان دي سره برابــر کــړه کاميابــه ســوي يــې پــه راتلونکې هفته کي دي سفر دی ډير خوشحاله سوم.

دوې ورځــي تيــري ســوې چــي پــر يــوه نامعلومــه شــميره زنــګ راغلی ټليفون چي مي پورته کړی د هيلي پلار وو ويې ويل!

ـ زويه يو ځل راسه پکار مي يې ومي ويل

ــ سـمه ده! ورغلـم ويـې ويـل زويـه ماشـاء اللـه دادی نـور ډاکټـر سولې مـور دي پـه مرکـه راواسـتوه. ډيـر وشرمېـدم. ومـي ويـل! هـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه چي ستاسو خوښه وي.

ماښام چي کورته راغلم د مور جاني سره مي دا خبره شریکه کړل په سبا مي مور جانه ورغلل او د هیلي دستمال یې راوړی په کور کي دوې خوشحالۍ سره یو ځای سوې دوې ورځي وروسته د تخصص لپاره ترکیې ته روانیدم او په نن ماښام یې د هیلي دستمال راوړی.

له خدایه ډیر راضي وم او ژوند په ډیر ښه ډول مخته روان وو الهام هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو د پلار جان یوه، یوه خبره مي را یادیدل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهیږې چي غم دربانـدي تیر سوی وي او سختۍ دربانـدي تیري سوي وي.

له څلور کالو تخصص څخه وروسته زه خپل وطن ته راغلم لومړی مي د خپل پلار جان او مور جاني لاسونه ور مچ کړل دوې ورځي مي په کور کي استراحت وکړ او نور لوی مهمند ته ولاړم او په لوی مهمند کي د یو نامتو ډاکټر په صفت د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جراحۍ متخصص وظیفه راکړل.

میاشتنی معاش مي یو لک افغانۍ او په هره عملیات کي نیمی پیسې زما او نیمی پیسي د هسپتال وې ژوند په ډیر ښه ډول پر مخ روان و. یو کال وروسته زما او د هیلي واده وسو او نور د تل لپاره خوشحالیانو موږ ته مخه کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

یوه ورځ روغتون ته ننوتلم یوې بوډۍ مي تر پښو لاسونه راوګرزول وې ویل زویه غریبه یم کومک راسره وکړه! موږ غریبان یو! تر لاس مي ونیول راپورته مي کړل سترګو ته مي یې چې وکتل یو ډېره زړه لړزه ونکې صحنه مي سترګو ته ودرېدل هغه ورځ په کوم کي چي زما پر مور د زړه حمله راغلې وه زه لکه لېونی یوې او بلي خواته به مي ځغستل هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا به چي ماته وکتل نو تر سترګو به یې اوښکي تللې هیڅوک هم نه وه چي ماته دلاسایی راکړي یوازي همدا سپین سرې وه چي ماته یې دلاسایی راکړل ومي ویل موري پورته سه! څه مشکل دي راته ووایه په ژړا یې راته وویل زویه کوچنۍ لور مي مریضه ده د زړه عملیات غواړي خو زه د دومره پیسو وس نه لرمه! هر چاته ورغلمه خو هیچا هم زما خبرو ته غوږ ونه نیوي زویه یو ځلي هغه کمپیوټر کار ته ورغلمه خواست او زارۍ مي ورته وکړلې خو هغه ډیري بدي خبري راته وکړلې! او په ټېلو ټېلو یې د هغه ځایه څخه راوایستلم زویه خدای ته مي امید دي تاته مي امید دي یو لاره راوښوه تر څو زما د زړه ټوټه جوړه سي د بوډۍ خبرو زه یو ډېر لیري وخت ته ودرولم هغه وخت په کوم کي چي زما د زړه پر ټوټې د زړه حمله راغلې وه او زما سره پیسې نه وې د بوډۍ په بږغ را په خود

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولم راته ويې ويل زويه ته ژاړې! بوډۍ مي تر لاس ونيول راپورته مي کړل ورته ومي ويل موري راځه زما سره!

د مدير د اطاق خواته ور روان سولم او دروازه مي ټک ټک کړل له هغې خوا د مهرباني راځئ! بږغ وسو دروازه مي خلاصه کړل مدير عينکي پر سترګو کړي وې او يو مجله يې کتل د مجله څخه يې سترګي راپورته کړلې وې ويل اُو ډاکټر صاحب تاسي! راولاړ سو او ټينګ يې په غيږ کي ونيولم پر ملا يې ټپ راکړ وې ويل راځه کښېنه! ولي ولاړ يې! په دې وخت کي بوډۍ هم اطاق ته راننوتل ورته ومي ويل راځه موري کښېنه بوډۍ کښېنستل مدير ته مي وويل ته يو کار وکړه نور د کمپيوټر کار له اخلاقو تر پزي راغلي يم يا دي نور اخلاق سم کړي يا دي استعفا ورکړي مدير راته وويل زه به يې راوغواړم ته يوځو خبري ورته وکړه که نسو اصلاح نور د کاره جواب دي. ومي ويل صحيح دي ټيليفون يې راپورته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپيوټر کار ته يې زنګ ور ووهلي او ورته وې ويل ژر زما اداري ته راسه دوه دقيقه بعد دروزه وټکېدل مدير د راځئ ږغ پر وکړ دروازه خلاصه سول کمپيوټر کار رانوتي مدير ورته وويل کښېنئ! کمپيوټر کار چي بوډي ته وکتل نو د مخ رنګ يې ژر سو مخ مي ور واړوي ورته ومي ويل:

ـ ښه محترمه دا پېژني! ده په ترتړي ژبه وويل ه...ه.....ه...هو دا...دا يواري درمخه زما دفتر ته راغلې وه ويل يی پيسې را لږ کړه!

ـ په تمسخر مي وويل جنابه! نو تا څه ورته وويل!

ـ وې ويل م....م.....ما ورته وويل چي ووځه!

په درد مي ورته ووی د پايوزانو سره سړی داسي کوي سترګي يې کښته واچولې ورته ومي ويل نن دي دداسي کارو اخيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ وه که بله ورځ ماته دداسي شکایت خبر راغلي نو نور د کاره جواب یې! وې ویل سمه ده ښاغلې!

ومي وی نور تلی سې دی ولاړ سو په جېب کي مي لاس ننیستي پیسې مي را وکښلې او بوډي ته مي ورکړلې نور د مدیر له اطاقه راووتم او خپل د کور پر خوا روان سوم فکر مي ډېر خراب و.کور ته چي ورسېدم دروازه مي وټکول. دروازه الهام خلاصه کړل کور ته ورننوتم خپلي خوني ته ولاړم لږ وخت وروسته دروازه خلاصه سوله د هیلي ږغ مي واورېدي ویل یې پورته سه شیدې مي درته راوړې را پورته سوم دې ګیلاس راکړ وې ویل یو خو ته هم هر وخت په فکر کي یی نن دي بیا په چشي طبیعت خراب دي ومي ویل هره ورځ له غریبانو سره مخ کېږم زړه مي ډېر درد پر کوي خو څه وکړم هسپتال زما نه دي چي مفت یې عملیات وکړم نه پوهېږم څه وکړمه بیخي لار را څخه ورکه ده. هیلي راته وکتل او وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ولې یو خیریه بنسټ نه جوړوې سترګي مي ورپورته کړلې ومي ویل واه څونده ښایسته فکر!

په سبا مي د ځینو خلګو په مشوره سره یو ځاي مځکه رانیول او د اتل خیریه بنسټ په نامه مي یو خیریه بنسټ جوړ کړ او د خلګو خدمت ته مي وړاندي کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊❊❊

او بالاخره هغه خوب مي یاد ته راغلي کوم چي له نن څخه دولس کاله مخکي ما لیدلی وو هغه خوب په کوم کي چي یو سپین بږري سړی راسي راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده. او بالاخره د تعلیم په واسطه دادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کورني له کم حالت څخه کم حالت ته راورسېدل.

غوښتل مي چي خپل هیواد ته خدمت وکړم او دا مي یوازنۍ هیله ده

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاداښت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادابنت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

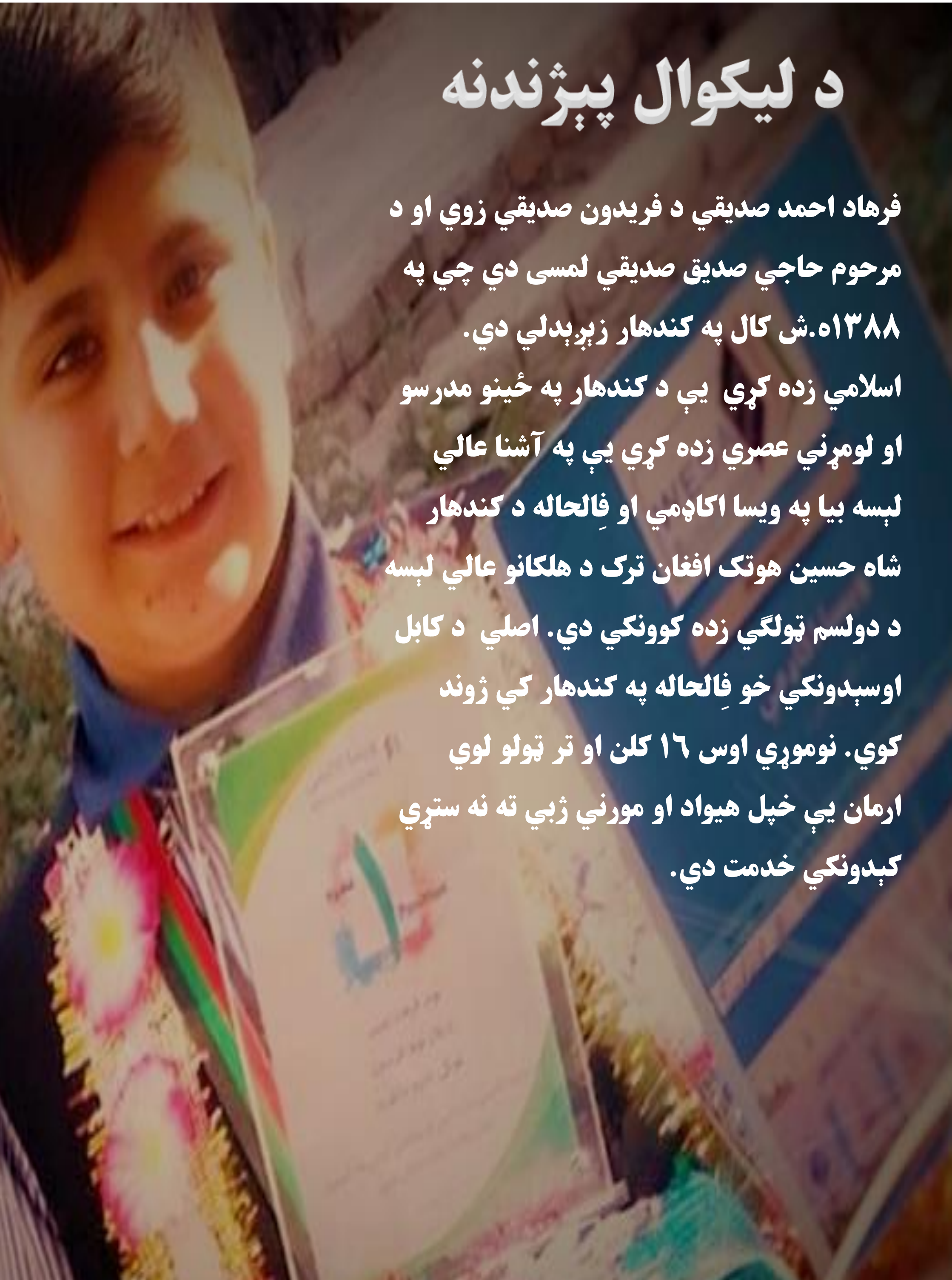

د ليکوال پېژندنه

فرهاد احمد صديقي د فريدون صديقي زوي او د مرحوم حاجي صديق صديقي لمسی دي چې په ۱۳۸۸ه.ش کال په کندهار زېږېدلي دي.

اسلامي زده کړې يې د کندهار په ځينو مدرسو او لومړني عصري زده کړې يې په آشنا عالي لېسه بيا په ويسا اکاډمي او فِالحاله د کندهار شاه حسين هوتک افغان ترک د هلکانو عالي لېسه د دولسم ټولګي زده کوونکي دي. اصلي د کابل اوسېدونکي خو فِالحاله په کندهار کې ژوند کوي. نوموړي اوس ۱٦ کلن او تر ټولو لوی ارمان يې خپل هيواد او مورني ژبې ته نه ستړې کېدونکې خدمت دي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library